

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او خپرونکو څخه دی چې زیاتې لیکنې او خپرنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځینې نور اثار یې چاپ سویدی او ځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ دغورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه دحماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېښي ودرؤ او پرېښود چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنسټونو د مور د ادبي او فرهنگي بهیر د پیشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي مور د پښتني ټولني د هر پښتون خپرونکی، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راوغاري تحقیق، خپرنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد لله اوس په پښتني ځوانانو کېښي د احساس پیدا سویدی چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړ پسي یې پښې لڅي کړيدي لیکنې او خپرنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځي مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښې لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کېښي یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کېښي یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کېښي ولیدی هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کېښي قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کې دناسوت را

رشتنوالی پر زړگي دملکوت را

چي ارواه مې ستا دښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو دجبروت را

په پورته بیتو کېښي د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو ترکیمو وروسته راغلي دي ردیف بلل کېږي او دغي قافیې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او خپرونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کېښي ادبي صنعتونه د ورايه څرگند یري مثلاً

دموسى دعصا غوندي چي لارنبود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنيو بيتو کښي شاعر د تلميح ادبي صنعت را وړي دي يعني د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده يا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصيب کي د سلفو مي روغـــــــي پر را

په پورته بيتو کي طباق يا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد يا طباق راغلی دی. قرانمل په ځينو بيتو کښي نامانوس کليمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافيې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله ليکنه پر داغه ځاي را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته دامناجات
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط
اي پروردگاره !

((ما مه پرېرېده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
دامناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

زموږ كړدى دى پكښي پلني

داوگړي ډير كړي خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو د كلاسيكي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه د لوى څښتن په مناجات راپيل كړي دي چې
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوزو گدا زرا

په دا اوركي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش كاندي په گلو

پروانه لره پروارزما پروازرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا كوم ثنا

اي فريادرس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه كړي جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره دپاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی اودپاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي دمؤمنانو غوښتنه ده اوددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي دصادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکوات توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق اداکړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه دپښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتني اوسوالونه دي چي دبنده اولله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي اودبنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکي دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه د فرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې د يوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي د درنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازنينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدايي سه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چي مد هوش په يارانه ستا کي بې هوش يم
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندي به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه دقاضي رسافتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و باسې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پر عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي
قرانمل ته د ياري رنګين صفات را

خدایه ! کړه مې په عمل کې دناسوت را
رینښتینوالي پر زړه کې دملکوت را

چې ارواح مې ستادښه کلو مېلمنه وي
نناز نواز په وزرو دجبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په در کې دهاوت را

چې یو ځواک سم وساتني دبشر ته
په دریاب کې حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سر در وړوړې بندگی کې
بڼه نجات دشیطانی له عنکبوت را

خدایه ! ستا خوبنسی ته سترگی په رنگت را
چي ژړا یی نه درېږي اسرار پست را

دایمان دتوازن په درلودو کي
دبړي راز مې پرفکر او پرمست را

خوف رجامې د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا مبی اس توکن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چي خیرات دي بندگی کي په هر وخت سم
دغازیانو په تولى متین میراث را

چي پیوست د قران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زړـگي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوـبـني نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگی پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازا اخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

راز د مین پی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوارد عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چي رضادي وي پکښي هغه لالچ را

زه عاجزه به هيڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل له گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مـي کـږه پـه کـار د مومنانو
بي ايمانوته توند خوي پشان دمرچ را

پر حقه د بل مـي لاس لاس بـري مـکـږه
چي مـي بل خوري توان طاقت مـي دخپل غچ را

بند پر بند مـي ستا ددر په خاکروب ناز که
قرانمل زره ته بـاور د مـينـي وچ را

لوييه خدايه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه داموننه لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانسه په سستايه شپه او ورخ را

چي را تولسه كرم پر جو نگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانسه دلاري مله ته
خراكت او نازېده په شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مي کلک هوډ را
په ټولې دصلاخوا چابک هوډ را

دببې دردو ، دببې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مي داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ټي ددرياب دسمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپر لاره دلته ون دمدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مي شرررا

چي ساحل دبندي دي طي کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزررا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع ځوړ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بڼو را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پرانگړا

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لږ را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بڼو د وړ د چو پړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بڼو پړوا زرا
دې پړواز کي بڼه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبنـی رضـايت کـي خوږ اغـازرا

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزازرا

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـرازرا

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـازرا

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خو ږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ ږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبنده کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کي
رانه ليري دځناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري له ورايه څخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي له همغو نه ایاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړي
قرانمل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولورنه نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابـنـ را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين دپيروان و دلاس وانې را

سردروږدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابنې را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدايہ! خوي کي دمومن پرمخ اخلاص را
ددورخ لہ اورتونونو ممي تن خلاص را

چي پھ روي يي ستا پھ درکي مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کي دسلفو دمريو
ماعاجزه تھ يو بنکلي مکان خاص را

چي يي زرونہ ستا پھ نوروي پريولہ سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنايسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لہ پھ خدايہ
قرانمل يہ پھ شکران ممي زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرخمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياطا را
په تعمير کي دارکانو زره محطاطا را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زره د ساه ختلو و پر ررباطا را

يم روان زه بې تونې د مرگ و خولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقاتا را

خوار رنځور زره ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مې صراطا را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پر افراطا را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را
ددین چارو کي تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پر صراط پل می پورته کړی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوښه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر د بل ولات سبا پر تلویم
د قران په ملگري می کام محفوظ را

بپله اوښه کوڅه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته دمطلب و ب صیام محفوظ را

خدا يسه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطـلاع را

را په برخه كـرې بريـاوـي دنـېـكـيـو
له انوارو مـي ايمـان لـره شـعـاع را

چي سر كـنـېـر د مـ ستا د ديين په چـوـپـر ه كـي
له بد لارو هـم نشـيـنـو مـي و د اـع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـنـې تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـېـد لـو يـې مـتـاع را

د كـچـكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رڻبتيا ويو گوي او
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بد مرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لوييه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېر پوه پر کفره

چي رتلي وي مدام مې له وجوده
اماره نفس مې مایوسه په غف غف را

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعف را

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرف را

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صرف را

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سې
پر داغه سې کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کړمه
شرمېدلي سې غمازلکه زندق را

دقران دبرکت په استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خدايـه ! دربنـه تون دلارا دراڪ را
پر شـيطان دغلبـي مـي زبـر خـواڪ را

چي سـينه مـي پـه ذـكـرو نـو سـتا تـوده وي
داسـي تـوان دـشـكـرانې دـكـرنـي واک را

دجـليل پـه روي جـليل ربه غـفران كـره
سـتاد دـين پـردبـنـمن هـر وختـي تـاړاڪ را

چي دـستونـزومـنخ كـي ژونـد پـه حـوصـيله كـرم
ددرـياب پـه تـل كـي ژونـد مـي دـسـماڪ را

چي پـه مـغز كـي مـي تـاڪـلي خـاي اشـغال كـا
قـران مـل تـه دـقـران نـصـوص بـنه پـاڪ را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مو بې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ دا ولسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدایه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر دیدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئئن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په میلو کي
مسستقیم صراط پر لاره د خوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي ددين مختوري، کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي دژبي سون را

تجربيه دژوندانه مه مي سبي خواکمنه
په تحقيق او خراکت کي داسي چون را

چي مي غشي دربنتون په نښان درومي
درش تيا لپنډي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رونا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مي رضا پر فکر و رای را

دمسلم امت پدي حساس پراو کي
دعلم پورته کپدو ته تـوان همای را

چي لاريون مي دهـدف پر حيف ولاړنسي
دغماز ورته پدو ته هـوي و هـای را

سرمي جار ستا تر ازل ابد مالکـه
خاتمه مي پرايمان دژوندون پای را

پر شـتې د سوال جواب چي سي خوشـحاله
اسـاني و قرانمل ته هـغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړې: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړې ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**